

**ת"פ 13275/09/22 - מדינת ישראל נגד מוחמד חמאד, סאלח מג'יד
(עוצר)**

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 13275-09-22
ת"פ 31476-08-22

בפני כבוד השופט דניאל פיש
המאשימה מדינת ישראל
נגד מוחמד חמאד
הנאשמים סאלח מג'יד (עוצר)
2. סאלח מג'יד (עוצר)

החלטה

הרקע לבקשת וטיעונו הצדדים

1. נגד שני הנאשמים בהליך זה הוגש כתוב אישום הכלול במספר אישומים הקשורים לעבירות שבוצעו בתקופת מבצע "שומר החומות".
2. בפני מותב אחר מתנהל כתוב אישום (מאוחד) עם שלושה נאשמים בין אותם אירועים.
3. חלק מהעדים אשר מתוכננים למסור עדות (16 מתוך 48 בסך הכל) ישמעו בשני ההליכים.
4. על רקע זה, הגישה המאשימה בקשה לפי סעיף 90 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 (להלן: "**החסד פ'**"), לאיחוד שני המשפטים לשער פרק זמן מוגבל, לצורך כך שהעדים בשני ההליכים ישמעו ויתחקרופעם אחת בלבד (כ- 16 עדים מתוך כלל העדים) ב"שמעה משותפת" בפני שני המותבים (סע' 12 לבקשת המדינה).
5. המדינה טענה שההראליך המבוקש אפשרי על בסיס האמור בסעיפים 86, 87 ו- 90 לחסד פ'.
6. הסניגורים התנגדו בטענה שהצורך עלול לגרום לעוות דין למי מהנאשמים, ומכיון שלא ניתן לנתקוט במהלך

האמור כאשר התייקים מתנהלים בפני שני מותבים שונים.

דין

7. המבנה הדוני המבוקש ע"י המדינה, אינו אפשרי עפ"י הדין. סעיף 37 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], תשמ"ד-1984 קובע את הרכבים בהם מוסמך בית המשפט המחויז לשמעו משפטים - במקרים מסוימים בהרכב של שלושה שופטים ובקרים האחרים במקרים בMOV של דין יחיד.

אין אפשרות על פי החוק לשמעו משפט - באופן חלקו או מלא - בהרכב של שניים. היעדר אפשרות זו הינו מוחלט ולא ניתן לסתות ממנו; כך שהמבנה הדוני המוצע ע"י המאשימה, במסגרת בקשה, לא קיים.

8. המדינה אمنت איזכלה פסיקה בה אוחדו משפטים לפרק זמן מוגבל, ברם בכל אותן מקרים המשפטים התנהלו בפניו אותו מותב. זאת, למעט ת"פ (ת"א) 51189-07-13 **מדינת ישראל נ' אלירן וקנין**, שם במסמכת הצדדים הוחלט על שמיות עדותם של שני עדי תביעה במאוחד בפני מותב אחד, כאשר באו כוח שני הצדדים אילו לחקור, ונקבע כי העדויות שתיגבנה יהיו קובלות בשני התייקים (ראו סעיפים 10 ו-13 להחלטת כב' השופטת י' אמסטרדם מיום 21.11.2013). מבלתי להידרש לשאלת האם מדובר בكونסטראוקציה משפטית בעלת אחיזה בדיון, מקרה זה כלל אינן דומה למצבי הדברים הנוכחיים, בו מתנגדים באו כוח הצדדים לשמיות העדויות במאוחד, ולא התבקש כי רק אחד מהמותבים ישמע את העדויות אשר יהיו קובלות בשני התייקים. כמו כן, במקרה הנוכחי אין מדובר כמעט כמעט עדים רבים יחסית.

9. נוסף על האמור, אף במסגרת ההחלטה אליה הפנתה המאשימה בבקשת נקבע כי אומנם ניתן עקרונית לבצע מהלך של איחוד והפרדת דיןדים, תוך שהדבר נקבע מראש, אולם צוין מפורשות כי אין מדובר בדין המלך, וכי מדובר בפתח לביעות שונות, ועדיף שלא לנטיב זה מבלי שניתנה הסכמה כל הצדדים ומדובר בעניין שלו.

כך במסמך ע"פ 777/80 רומן בגין נ' מדינת ישראל, לז(2) 452 (1983) נכתב כי:

"... הדרך שננקטה במקרה שלפניו היא, כאמור, יצאת דופן, מכיוון שההפרדה של המשפטים, שאוחדו לצורך שלב מסוים של הדיון, הייתה מתוכננת מראש. בית המשפט החליט מתייחסו, כי יחד רק אותו חלק מפרשת התביעה, בו ישמו עדי התביעה המשותפים לשני המשפטים, אולםמעט עדותו של רומן, שאותו בבקשת התביעה להעיד במשפטם של נאום ואיסק עד התביעה. חוק סדר הדיון הפלילי לא התייחס אמן בהוראותיו לנסיבות כגון אלה שלפניו, בהן מתבקש איחוד דיון חלק, כאשר ההפרדה החוזרת צפואה וקובועה מראש, אך אין לומר, כי הסדר כאמור נגד הוראותיו של החוק או רוחו, כפי שניתן ללמידה עליהם מתוך האמור בסעיפים

עמוד 2

77, 78 ו- 80 שהוזכרו לעיל. לפי האמור בסעיף 210 לחוק הנט"ל, חייב בית המשפט לנוהג בכל עניין של סדר-דין, שאין עליו הוראה בחיקוק, בדרך הנראית לו טוביה יותר לעשיית משפט צדק, ואם לישם נורמה זאת למקורה שלפנינו, אין מקום להסקת המסקנה, שההחלטה מראש לשמעו רק חלק מעדי התביעה המשפטיים בצוותא יכולה הייתה כשלעצמה לגרום לעייפות-דין (ראה: סעיף 80 סיפה לחוק הנט"ל), וכי בית המשפט לא רשאי היה להביא בחשבון את האינטרס הציבורי במניעת העדתם הכפויה של אוטם עדים, כאשר אכן נוכח לדעת, כי לא תהיה בכך ממשום פגיעה במשהו מן הנאשמים.

עם זאת אין להטעם מכך, כי איחוד חלקו של הדיון פותח פתח לאי-הבנייהות החושה סובייקטיבית שנפגעו זכויות דין-דין, שהיא, לעיתים, תוצאה נזירת מהן. בעניין סדר דין פליליים מוטב, בדרך כלל, לילכת בדרך המלך, המותווית בחוק סדר הדיון הפלילי אלא אם כן מדובר על עניין שולי וניננה לסתיטה הסכמה מפורשת של כל הנוגעים בדבר...". [ההגדשה אינה במקור].

במסגרת ע"פ 3287/90 **יהודיה פחימה נ' מדינת ישראל**, מד(3) 712 (1990) הפנה השופט המלמד לציטוט שהובא לעיל מפסק הדין בעניין ביןashioli והוסיף כי:

"...סבירומה של נקודה זו, האיחוד והפרדה לא היו פסולים לאור האמור בסעיפים 77, 78, 80-210, אך הלקח אותו יש להסיק מן הפרשה שלפנינו הוא, כי יש לנוהג כך בעתיד זהירות רבה, כי יתכן שהחיכיסכון בזמןם של עדים לא יהיה שקול כנגד אי ההבנות או אי הבחריות היכולות להיווצר במקרה כגון זה, וזאת במיוחד כאשר שני המותביבים, השומעים את המשפטים הנפרדים והמופרדים מחדש, מרכיבים מאותם שופטים". [ההגדשה אינה במקור].

10. בהתאם לכל האמור, דין הבקשה להידוחות.

ניתנה היום, כ"ה כסלו תשפ"ג, 19 דצמבר 2022, בהעדר
הצדדים.